

Zitting 1981

15 417

Verlaging van de leeftijd waarop volgens het Burgerlijk Wetboek de meerderjarigheid wordt bereikt tot achttien jaren en wijziging in verband daarmee van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Algemene Bijstandswet

Nr. 7

De vroegere stukken zijn gedrukt in de zittingen 1978–1979 en 1980–1981.

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 12 augustus 1981

In het ontwerp van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In artikel II wordt de aanhef van onderdeel G gelezen:

G. Na artikel 395 van Boek 1 worden een nieuw artikel 395a en een nieuw artikel 395b ingevoegd, luidende:

2. Na het voorgestelde artikel 395a wordt aan onderdeel G van artikel II toegevoegd een artikel 395b, luidende:

Artikel 395b. 1. Heeft de rechter het bedrag bepaald, dat een ouder of stiefouder of de vader van een onwettig niet-erkend kind ter zake van de verzorging en opvoeding van zijn minderjarig kind of stiefkind aan de raad voor de kindbescherming moet uitkeren en is de beslissing tot aan het meerderjarig worden van het kind van kracht geweest, dan geldt met ingang van dit tijdstip de rechterlijke beslissing als een tot bepaling van het bedrag verschuldigd aan het kind ter zake van levensonderhoud en studie als in het vorige artikel bedoeld, en dient dit bedrag vanaf genoemd tijdstip aan het kind te worden betaald.

2. Hetzelfde geldt, indien de rechter met toepassing van artikel 927 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het bedrag heeft vastgesteld, dat een ouder of stiefouder ter bestrijding van de kosten van een maatregel van kindbescherming aan de raad voor de kindbescherming moet uitkeren en de maatregel is geëindigd door de meerderjarigheid van het kind.

Toelichting

Door de leden van de fractie van het C.D.A. is in het voorlopig verslag betreffende wetsontwerp 15 974, waarin onder andere de mogelijkheid van voortzetting van de hulpverlening aan voormalige kindbeschermingspuillen wordt geregeld, de vraag gesteld hoe het staat met de ouderbijdrage gedurende die voortgezette hulpverlening, en door wie en hoe deze wordt vastgesteld.

In de heden ingezonden nota van wijzigingen betreffende genoemd wetsontwerp is ter zake een voorziening getroffen. Deze houdt in dat bij de bepa-

ling van het bedrag van de subsidie of vergoeding van kosten in rekening zal worden gebracht het bedrag dat ouders en stiefouders aan hun kind of stiefkind verschuldigd zijn ter zake van levensonderhoud en studie als bedoeld in artikel 395a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

Tevens is aangekondigd, dat bij nota van wijzigingen inzake wetsontwerp 15 417 een voorziening zal worden voorgesteld waardoor de rechterlijke beslissing waarbij in verband met een maatregel van kindbescherming het bedrag is vastgesteld dat ouders aan de raad voor de kindbescherming moeten uitkeren, vanaf het meerderjarig worden van het kind zal gelden als een rechterlijke beslissing tot bepaling van het bedrag, verschuldigd aan het kind zelf ter zake van levensonderhoud en studie als bedoeld in het nieuwe artikel 395a Boek 1 BW. Dit bedrag zal dan vanaf diens meerderjarig worden aan het kind zelf moeten worden betaald.

Indien een maatregel van kindbescherming is getroffen, zal als regel een bijdrage in de kosten van de maatregel zijn vastgesteld, die de ouders en/of de stiefouder dienen uit te keren aan de raad voor de kindbescherming. Zie daarvoor artikel 927 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Voor het geval van ontheffing of ontzetting van een ouder van het over zijn kind uitgeoefende gezag zal, voor zover de draagkracht van de ouder toereikend is, een bijdrage ter zake van de kosten van verzorging en opvoeding van het kind met toepassing van artikel 406 Boek 1 BW zijn opgelegd. Ook in dit geval dient de periodieke bijdrage aan de raad voor de kindbescherming te worden betaald (artikel 408, Boek 1 BW). De raad draagt zorg dat het bedrag aan de daarop rechthebbende wordt uitbetaald (artikel 240, tweede lid, Boek 1 BW).

Het is het meest doelmatig indien een in verband met een maatregel van kindbescherming ten gunste van het kind in het leven geroepen onderhoudstitel onverminderd van kracht kan blijven ook na het meerderjarig worden van het kind, tot dit de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt.

Zonder zodanige voorziening zou, nu met ingang van de meerderjarigheid van het kind aan de maatregel van kindbescherming een einde komt, de verplichting van de ouders tot bijdragen in de kosten van de maatregel immers zonder meer vervallen. De jonge meerderjarige aan wie de hulpverlening op basis van vrijwilligheid kan worden voortgezet, zou dan onder omstandigheden genoopt kunnen worden zijn ouders in rechte aan te spreken tot nakoming van hun onderhoudsplicht, thans op de voet van het nieuwe artikel 395a Boek 1 BW. Door de thans bij artikel 395b Boek 1 BW voorgestelde voorziening zal dit echter niet nodig zijn. Waar het destijds voorgestelde artikel 395a Boek 1 BW een continuering van de bestaande jegens minderjarigen geldende onderhoudsplicht bewerkt, kan zonder bezwaar de rechterlijke uitspraak waarbij het bedrag werd vastgesteld, dat ouders dienen uit te keren, vanaf de meerderjarigheid gelden als een rechterlijke uitspraak tot bepaling van de onderhoudsuitkering op de voet van het nieuwe artikel 395a Boek 1 BW. Vanzelfsprekend zal, nu het om meerderjarigen gaat, het bedrag niet meer aan de raad voor de kindbescherming, doch aan het onderhoudsgerechtigde meerderjarige kind zelf moeten worden betaald.

Het ligt voor de hand om de voorziening niet te beperken tot de gevallen waarin in verband met een maatregel van kindbescherming een ouderbijdrage is vastgesteld. De voorziening van artikel 395b, eerste lid, Boek 1 BW geldt dus voor alle gevallen waarin de rechter het bedrag heeft bepaald dat een ouder of stiefouder ter zake van de verzorging en opvoeding van zijn kind of stiefkind gedurende diens minderjarigheid heeft moeten uitkeren.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter